

sic in manu parit. Cogitavi aliquando de te, quam utile
 speravi tibi et familiae vestre navare perges
 nisi te ad perfectiorem studiorum tuorum in Academia
 rursus conferre constituissem. Sed quoniam sunt eadem nunc
 misere perturbata prope omnium in Europa par-
 tibus. Quod est omnino expectatio meliora tempora: te nobis
 in societatem laboris adjungas? Non sunt haec nostris ex-
 tracta aliena ab eo studio, quod inoleris, per unum in
 omni rebus in scholis ante in te rebus, versari eos
 qui tunc sic in ministerio destinantur. Haec ego tu ad
 te meditari Commelini dulcissime, intercepi tamen
 me Commelini filii, qui meum cor acerbiusimo do-
 lore vulneravit: sed exat ut ut verba frigidum sibi est
 Jacobum per unum Commelini filium, grati postu-
 lentia conspectari. Haec quam ad huc a te rebus fili-
 mi: heu mihi o dolens dolens, in tantis tuis rebus
 habiles, tam florentem suadet: sed reprimam me de-
 nec mihi rebus de te nuntius emittantur. Non enim
 arbitror in tanta multitudine fratrum, qui me
 ista re amant, tam acerbam fingi Melanum, velut ille
 sum Commelini pariter, tandem clari potuisse. In
 terra plerumque et anxia satis, si te reddidisse, in
 de plura et quallidius incedo, quam sermo istius amorem
 et amplexus. Non mirum est, si in huiusmodi, ut qui
 ne sciam viventi ne an mortuo verba sunt. Si vultis
 mi Commelini, fac ut te videam, veni: sin concessisti
 nature, non tamen erit inter nos distractio. Vile
 praeiudicium: Septembris 1568. Ex me infestis, inter
 Commelini et suspiria.

Cetera pueritia tua
 Johannes Molanus.

1451

Doct. Alberto

Pax Christi

[= Macr. n. 7:

N. 195]

Carissime Doctor, quem ego ex animo revereor et
 amo. Hec ex epistola sicut herbae epistole intellexi do-
 ctorem illustrem Doct. Herberto salubrem precant,
 nec mihi occasio fuit scribendi, ut ex te cognos-
 sceres Herbertum amicum tuum in via de non
 esse, ante dies octavo. Ad te veniunt fratres
 suum hinc abire, quod me amplexum medicorum
 ter, raris sic cofrui datur. Egrediam ab hac re-
 de via sic alioquin est, ut me speram in via velis, quam
 brevis esse. Heu miseria quam nihil reliquum
 fit miseris a vobis, quam amissa semel doctrina? He-
 re meum animum vulnerat et perficit memoria